

Onze ponències d'especialistes internacionals

Els Borja, a debat

Continuant amb el reportatge del congrés sobre els Borja celebrat a Schwäbisch Hall (Alemanya), ara els oferim un resum de les ponències que tractaren d'enfocar aquesta família valenciana des de molt diversos punts de vista.

“La política renaixentista d’Alexandre VI: Roma, Itàlia, Espanya, Europa.”

Per poder oferir una visió àmplia dels diferents aspectes de la política d’Alexandre VI, Miquel Batllori presentà un recorregut històric que començà amb els inicis de la carrera eclesiàstica de Roderic de Borja, passà pels anys en què era vice-canceller de l’església romana i per l’elecció com a papa, l’11 d’agost de 1492, per acabar explicant detalladament tot el context històric d’aquell temps. Segons va dir, per fer-se

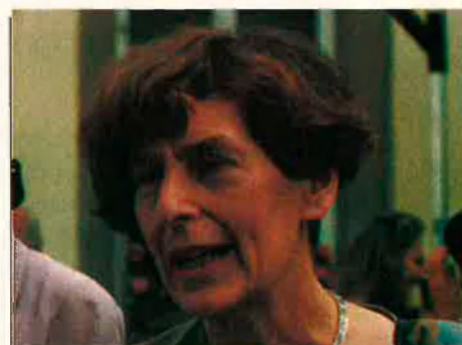
una idea correcta del papa Borja no s’havia de tractar separatament cap de les tres àrees d’actuació que tingué: la que tenia a veure amb el seu càrrec papal, la que afectava la política italiana i espanyola i la que representava els interessos de la seua família. L’orador aconseguí, amb grans aplaudiments, fer comprensible l’enorme quantitat de problemes que hagué d’afrontar Alexandre VI.

**MIQUEL BATLLORI S.J.,
Roma/Barcelona**

Professor a la Universitat Gregoriana de Roma i membre de diverses acadèmies internacionals.

“Cèsar Borja, l’home poderós, en Friedrich Nietzsche”.

Molt aplaudida fou la intervenció de Gabriele Hoffmann, per la claredat i el rigor amb què va exposar el tema. Cèsar és l’únic membre de la família Borja que apareix en l’obra nietzscheana, on té un paper crucial. Per a ell, és “l’home-fera”, però també pertany al “tipus superior”

que havia creat el renaixement en reacció a la transvaloració dels valors judeo-cristians. De tota manera, segons l’oradora, les referències a Cèsar Borja no s’han d’entendre com a glorificació de la violència sense escrúpols, sinó com un exemple hàbil de “voluntat de poder”. Seguint l’escola francesa de la filosofia diferencial (Blanchot, Derrida i Deleuze), proposa una lectura de Nietzsche de perspectives múltiples.

GABRIELE HOFFMANN, Stuttgart
Professora d’estètica a la Universitat de Stuttgart.